

KONKURS (1) *sb m*

o jasne.

sg [A konkurs.] ◊ I konkurs(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Gromadzenie się ludzi w określonym miejsca [concursum – zbieganie Mącz 74b; – schadzka, zbieżenie Calep; kupienie się ludzi, gromadzenie, zbieganie et zbieżenie się – concursum hominum Cn]:

a. Przybywanie, powiększanie się ludności:

Wyrażenie: »konkurs ludzki«: wżakoż tego przybywa/ gdy nie też miasteczka przyczynia/ przyjada: bo to za concursem ludzkim wżyftko idzie w zgorę/ á za dobrą sprawą miastu y Pánu pożytek roście. *GostGosp* 142.

b. [Zbiegowisko:

Wyrażenie: »konkurs ludu«: Y nie náležli mię áni w kościele nizkim gadáiącého ábo konkurs ludu [concursum ... turbae] czyniącého *WujBib Act* 24/12 (Linde).]

Synonim: zbieżenie.

ZCh